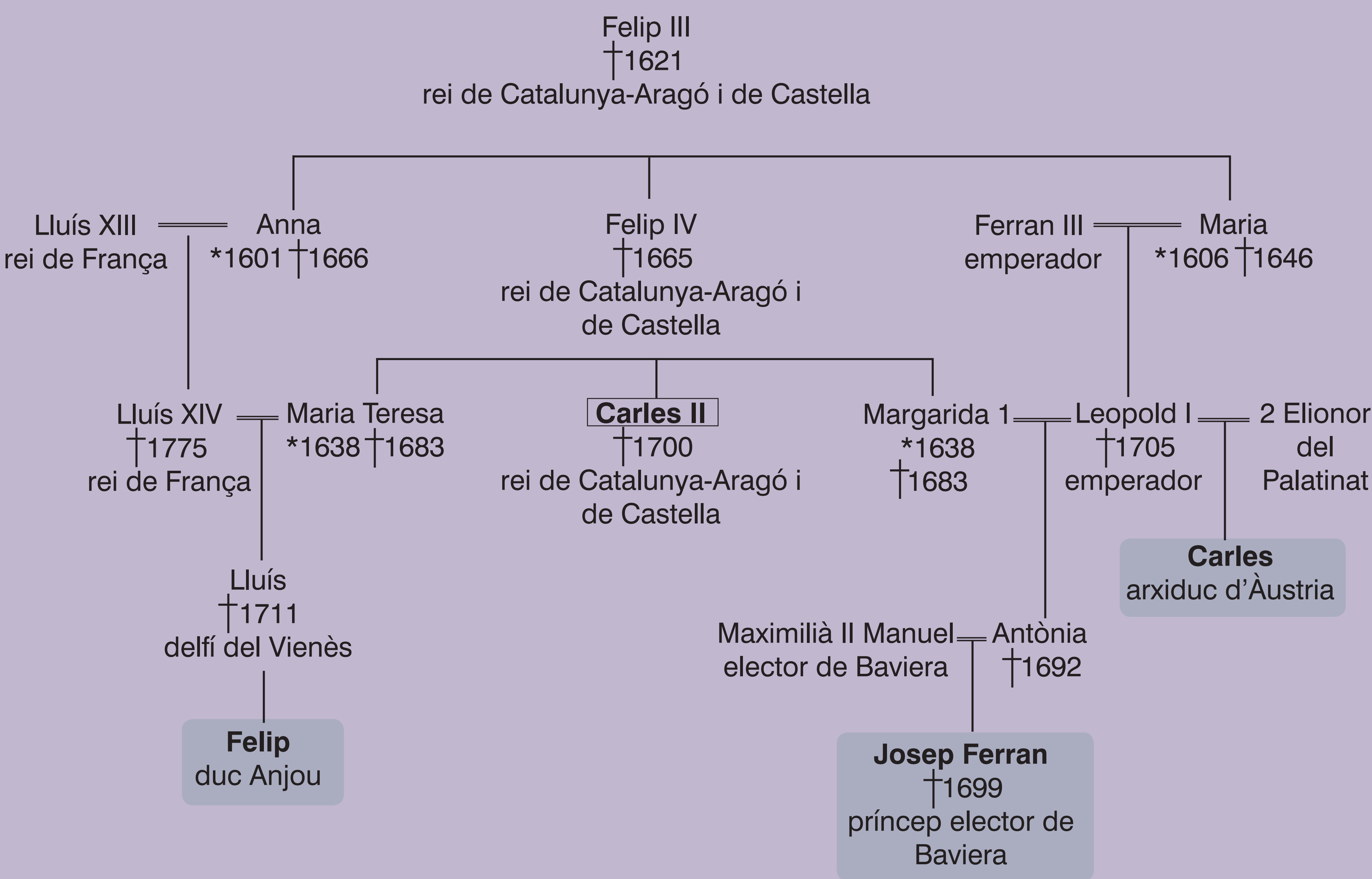

1714

LA GUERRA DE SUCCESSIÓ

El context

L'1 de setembre de 1700 moria el rei Carles II, qui fou el darrer monarca de la casa d'Àustria a la monarquia hispànica. La seva mort plantejà un problema i alhora un conflicte successori. La lluita per la successió, però, es va polaritzar a l'entorn de les candidatures de Felip d'Anjou, nét del rei de França, Lluís XIV, i de l'arxiduc Carles d'Àustria, fill segon de l'emperador austríac.

Carles II va designar successor Felip d'Anjou, el qual va ser proclamat rei el 1701. L'aliança entre els Borbons francesos i el futur rei de la monarquia hispànica que, d'acord amb el testament de Carles II, també seria Borbó, trencava l'equilibri polític d'Europa i va desencadenar la formació d'un bloc de potències partidàries de proclamar Carles d'Àustria, rei de la monarquia hispànica.

Catalunya i el conflicte

El 1702 es formà la Gran Aliança de La Haia entre Gran Bretanya, Holanda, l'Imperi austríac i Portugal (austriacistes). L'any 1703 l'arxiduc Carles fou proclamat rei de la monarquia hispànica a Viena. En el conflicte internacional que esclatava entre borbònics i austriacistes, Catalunya i la resta de la península Ibèrica esdevindrien un dels escenaris bèl·lics entre els dos blocs.

Catalunya i Anglaterra signaren el Pacte de Gènova (1705), pel qual Catalunya entrava en guerra defensant la causa de l'arxiduc Carles. A canvi, Anglaterra es comprometia a defensar les institucions i lleis del Principat i a donar suport militar a Catalunya. Així doncs, la guerra, que començà com un conflicte de caràcter internacional, esdevingué, també, un conflicte entre els regnes que pretenia manar el Borbó, atès que els territoris de la Corona d'Aragó donaren suport a l'arxiduc Carles mentre que Castella ho féu a Felip d'Anjou.

independència i progrés
fundació

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ JOSEP IRLA